

รูปแบบการจัดการและสภาพคล่องทางการเงินที่ส่งผลต่อความเสี่ยง
ด้านสภาพคล่องของธุรกิจโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี
หลังสถานการณ์ โรคติดเชื้อ ไวรัสโคโรนา (COVID-19)*

THE MANAGEMENT PATTERNS AND FINANCIAL LIQUIDITY AFFECTING
THE LIQUIDITY RISK OF HOTELS IN KOH SAMUI DISTRICT, SURAT THANI PROVINCE,
AFTER CORONAVIRUS DISEASE PANDEMIC (COVID-19)

ช่อลัดดา พรหมดนตรี, อริสรา ชูมี*, นินธนา เอี่ยมสะอาด

Choladda Promdontre, Arissara Chumee*, Ninthana Iamsaard

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี สุราษฎร์ธานี ประเทศไทย

Faculty of Management Sciences, Suratthani Rajabhat University, Surat Thani, Thailand

*Corresponding author E-mail: arissara.chu@sru.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา รูปแบบการจัดการการเงิน การจัดการสภาพคล่องทางการเงิน และความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงินของธุรกิจโรงแรม ที่เกิดขึ้นหลังสถานการณ์โรคติดเชื้อ ไวรัสโคโรนา (COVID-19) เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน กลุ่มตัวอย่าง ตัวแทนโรงแรมระดับ 3 ดาว และระดับ 4 ดาว จำนวน 290 ราย มีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจโรงแรม หลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1) ข้อมูลทั่วไป ส่วนใหญ่ธุรกิจโรงแรมอยู่ในมาตรฐาน ระดับ 4 ดาว ซึ่งมีสถานที่ตั้งอยู่ตำบลหน้าเมือง มีการจดทะเบียนประกอบธุรกิจเป็นบริษัทจำกัด ทุนจดทะเบียนของธุรกิจ มีมูลค่า 11 - 20 ล้านบาท ระยะเวลาการประกอบธุรกิจ มากกว่า 10 ปี หลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) มีรายได้ลดลง 2) รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจโรงแรม หลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งทางด้านการจัดการสภาพคล่องทางการเงิน ด้านรูปแบบการจัดการการเงิน และความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงิน ตามลำดับ ส่วนการจัดการสภาพคล่องทางการเงินของธุรกิจโรงแรม ได้แก่ รูปแบบการจัดการการเงินมีผลต่อความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงินของโรงแรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงินของธุรกิจโรงแรม ได้แก่ การจัดการการเงิน ด้านการจัดหาเงินทุนและด้านการควบคุมทางการเงิน และการจัดการสภาพคล่องทางการเงิน ด้านการบริหารเงินทุนหมุนเวียน

คำสำคัญ: รูปแบบการจัดการทางการเงิน, ความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงิน, ผลกระทบต่อธุรกิจโรงแรม, อำเภอเกาะสมุย, โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19)

Abstract

This research aims to study the financial management patterns, financial liquidity management, and financial liquidity risks of hotel businesses following the Coronavirus disease pandemic (COVID-19). The study employed a mixed-methods approach. The sample consisted of 290 representatives from 3-star and 4-star hotels, selected through purposive sampling. The research instrument used was a questionnaire. Statistical tools for data analysis included percentages, means, standard deviations, Pearson's correlation coefficients, and multiple regression analysis. The research findings revealed that the financial management patterns of hotel businesses after the COVID-19 pandemic can be divided into two parts: 1) General information: The majority of the hotels were 4-star establishments located in the Na Mueang Subdistrict and registered as limited companies. Their registered capital ranges from 11-20 million baht. Most had been in operation for over 10 years. Following the COVID-19 pandemic, these businesses experienced a decline in revenue. 2) Financial management patterns: The overall average level of financial management practices in the hotel industry after the COVID-19 pandemic was rated as high. These practices included financial liquidity management, financial management patterns, and financial liquidity risk management. In terms of financial liquidity management, the study found that the financial management patterns had a statistically significant effect on the financial liquidity risk of hotels. The factors that can predict financial liquidity risk in the hotel businesses include financial management, which consists of capital financing and financial control, and liquidity management, which involves the management of working capital.

Keywords: Financial Management Patterns, Financial Liquidity Risk, Affecting on the Hotel Businesses, Koh Samui District, Coronavirus Disease (COVID-19)

บทนำ

การท่องเที่ยวถือได้ว่าเป็นอุตสาหกรรมสำคัญที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยมีการกำหนดแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ซึ่งมียุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว 6 ด้าน โดยมุ่งพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นสถานที่ท่องเที่ยวเน้นคุณภาพและความยั่งยืน (ภูมิพัฒน์ ฉายา และคณะ, 2565) จากสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ในระหว่างปี 2562 - 2564 ได้ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทย ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำทลายอย่างมากสำหรับผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องในการปรับตัวและความสามารถรองรับความผันผวนที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ต้องอาศัยการเลือกแนวทางการฟื้นฟูเพื่อออกจากวิกฤตที่เกิดขึ้น (กวิณภาพ สายเพชร, 2564)

อย่างไรก็ตาม ในปี 2565 สถานการณ์การท่องเที่ยวของไทยในส่วนของนักท่องเที่ยวต่างประเทศเริ่มส่งสัญญาณของการกลับมาฟื้นตัวอีกครั้ง สะท้อนจากตัวเลขจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ (เบื้องต้น) ที่รายงานโดยกองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬากระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม - 20 พฤษภาคม 2565 มีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาในประเทศไทยแล้ว จำนวน 1.1 ล้านคน แม้จะอยู่ในระดับต่ำกว่าช่วงก่อนการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 แต่ถือว่าเป็นตัวเลขที่สูงกว่าทั้งปี 2564 ที่มีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเพียง 4.3 แสนคน โดยได้รับปัจจัยสนับสนุนจากมาตรการภาครัฐที่เปิดให้ลงทะเบียน Thailand Pass และมาตรการ Test & Go ซึ่งมาตรการเหล่านี้จะช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางเข้ามาเที่ยวในประเทศไทยอย่างต่อเนื่องภายในประเทศก็ปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่อง (กาญจนา จันทระจิต และคณะ, 2565)

ถึงแม้การฟื้นตัวของการท่องเที่ยวในประเทศไทยส่งผลให้แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ได้เกิดการปรับปรุงและให้บริการเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะในอำเภอเกาะสมุยที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศที่เข้ามาท่องเที่ยวทั้งระยะสั้นและระยะยาวได้เกิดการฟื้นฟูของธุรกิจในพื้นที่ แต่เนื่องจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นมีผลกระทบต่ออย่างหนักต่อการลดลงของจำนวนการเข้าพักในโรงแรมที่อย่างต่อเนื่อง (วรดากร จีรภัทรานันต์ และศักดิ์ชัย เศรษฐ์ธวัช, 2567) ทำให้โรงแรมประสบปัญหาสภาพคล่องทางการเงินในการปรับปรุงที่พักที่ทรุดโทรมลงระหว่างช่วงวิกฤติ ทั้งนี้ ธุรกิจจำเป็นต้องมีสภาพคล่องเพื่อดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจได้อย่างต่อเนื่อง การขาดสภาพคล่องนำไปสู่ความเสี่ยงที่จะไม่สามารถชำระหนี้ระยะสั้นได้ และกระทบต่อความสามารถในการปรับตัวและฟื้นฟูธุรกิจหลังวิกฤติ ดังที่ Almeida, H. et al ได้เสนอทฤษฎี "Cash Flow Sensitivity of Cash" (Almeida, H., et al, 2004) ที่อธิบายว่าธุรกิจที่มีข้อจำกัดทางการเงินมีแนวโน้มที่จะสำรองเงินสดมากขึ้นเมื่อมีกระแสเงินสดเพิ่มขึ้น เพื่อป้องกันความเสี่ยงด้านสภาพคล่องในอนาคต ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นถือเป็นความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงิน ที่แสดงถึงความสามารถจ่ายค่าใช้จ่าย ความสามารถในการชำระหนี้สินหมุนเวียนและชำระหนี้สินระยะยาว และความสามารถในการหาแหล่งเงินกู้ยืม ดังนั้นสภาพคล่องมีความสำคัญต่อการบริหารการเงินของธุรกิจ เพราะสามารถแสวงหากำไรและผลประโยชน์จากเงินทุนที่มีสภาพคล่องสูงได้ (รัชณี อภิชัย, 2562)

จากสภาพปัญหาและความสำคัญดังกล่าว จึงสนใจในการทำวิจัย รูปแบบการจัดการและสภาพคล่องทางการเงินที่ส่งผลต่อความเสี่ยงด้านสภาพคล่องของธุรกิจโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี หลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการการเงิน การจัดการสภาพคล่องทางการเงิน และความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงินของธุรกิจโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี หลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ที่จะทำให้ธุรกิจโรงแรมและภาครัฐร่วมกันหาแนวทางช่วยเหลือทางการเงินเพื่อให้ธุรกิจโรงแรมในเกาะสมุยสามารถปรับปรุงและพัฒนาโรงแรมเตรียมพร้อมสำหรับนักท่องเที่ยวที่จะมาท่องเที่ยวและเข้าพักโรงแรมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการการเงิน การจัดการสภาพคล่องทางการเงิน และความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงินของธุรกิจโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี หลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19)
2. เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการการเงินและการจัดการสภาพคล่องทางการเงินมีผลต่อความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงินของธุรกิจโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่เกิดขึ้นหลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19)

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ มีวิธีดำเนินการวิจัย ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mix Method) มีรายละเอียดดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง/ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ประกอบด้วย กลุ่มโรงแรมระดับ 3 - 4 ดาว ในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 991 โรงแรม โดยเป็นโรงแรมระดับ 3 ดาว จำนวน 409 รายและโรงแรมระดับ 4 ดาว จำนวน 582 ราย เกณฑ์การคัดเลือกขนาดตัวอย่างที่ใช้เป็นตัวแทนที่สมครใจของโรงแรมระดับ 3 ดาว และระดับ 4 ดาว กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 290 ราย โดยแบ่งสัดส่วนขนาดตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม ประกอบด้วยระดับ 3 ดาว จำนวน 120 ราย และระดับ 4 ดาว จำนวน 170 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม คำถามที่มีลักษณะปลายปิด โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปในการดำเนินงานธุรกิจโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานที่ตั้งของโรงแรม ลักษณะการจดทะเบียนประกอบธุรกิจ รูปแบบการลงทุน ทุนจดทะเบียนของธุรกิจมีมูลค่า ระยะเวลาการประกอบธุรกิจ การดำเนินงานของกิจการมีการขยายตัวหรือหดตัวช่วงหลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ระดับมาตรฐานโรงแรม ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจโรงแรม ประกอบด้วย การวางแผนทางการเงิน การจัดหาเงินทุน การจัดสรรเงินทุนและการควบคุมทางการเงิน ตอนที่ 3 การจัดการสภาพคล่องทางการเงินของธุรกิจโรงแรม ประกอบด้วย ด้านการจัดการเงินสด ด้านการบริหารเงินทุนหมุนเวียน และตอนที่ 4 ความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงินที่มีผลกระทบต่อธุรกิจโรงแรม ประกอบด้วย ความเสี่ยงในความขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียน ความเสี่ยงของแหล่งเงินทุน ความเสี่ยงของการได้มาและใช้ไปของเงินสด/เงินทุนหมุนเวียน ความเสี่ยงในการบริหารสภาพคล่อง และความเสี่ยงของผลการดำเนินงานด้านสภาพคล่องเกณฑ์ในการวัดข้อคำถามแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าที่ (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับตามแบบของลิเคิร์ต ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว, 2535) คือ 5 หมายถึง ระดับมากที่สุด 4 หมายถึง ระดับมาก 3 หมายถึง ระดับปานกลาง 2 หมายถึง ระดับน้อย 1 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด การแปลความหมายของคะแนนจากแบบสอบถาม ดังนี้ 4.51 - 5.00 หมายถึง มากที่สุด 3.51 - 4.50 หมายถึง ระดับมาก 2.51 - 3.50 หมายถึง ระดับปานกลาง 1.51 - 2.50 หมายถึง ระดับน้อย และ 1.00 - 1.50 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด การตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรงของเนื้อหาโดยจัดประชุมระหว่างผู้เชี่ยวชาญ คือ จำนวน 3 ท่าน ได้ค่าเฉลี่ยของความสอดคล้องของแบบสอบถามทั้งชุดแบบสอบถามอยู่ที่ 0.86 ซึ่งหมายถึง แบบสอบถามนี้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และมีการแก้ไขเพิ่มเติมตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยผู้วิจัยได้ทำการนำแบบสอบถามนี้ที่สร้างขึ้นเพื่อทำการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ด้วยการที่คณะวิจัยนำแบบสอบถามหาค่าความเชื่อมั่นทางสถิติจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ตัวอย่าง Coefficient โดยการกำหนดเกณฑ์ความเชื่อมั่นที่ยอมรับที่จะต้องมีค่ามากกว่า 0.7 (Cronbach, L. J., 1951) ทั้งนี้ ค่าสัมประสิทธิ์ Alpha Coefficient ของแบบสอบถามโดยรวมเท่ากับ 0.922

การรวบรวมข้อมูล ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้ 1) ข้อมูลปฐมภูมิ ได้แก่ การรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยมีการแนบ Link แบบสอบถามออนไลน์ Google Form ให้กับตัวแทนของโรงแรมระดับ 3 ดาวและระดับ 4 ดาว โดยเป็นผู้ที่อยู่ในระดับตำแหน่งผู้จัดการที่ดูแลด้านบัญชีและการเงินที่มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 3 ปี หรือเจ้าของกิจการที่มีความรู้ด้านบัญชีและการเงิน 2) ข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ การสำรวจเอกสาร การรวบรวมข้อมูลจากแนวคิดทฤษฎี งานวิจัย หนังสือ ตำรา บทความ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

สถิติที่ใช้ในการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้ สถิติเชิงพรรณนา ซึ่งได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน การถดถอยพหุคูณกำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการทดสอบหาความสัมพันธ์โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกลุ่มที่ 1 และตัวแปรอิสระกลุ่มที่ 2 ทีละคู่ ด้วยสถิติการหาค่าประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับเกณฑ์การแบ่งระดับคะแนนค่าประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) แบ่งตามเกณฑ์ ให้ระดับความสัมพันธ์ ดังนี้ $r = 0.1$ ถึง 0.3 แสดงถึงการมีระดับความสัมพันธ์ต่ำ $r = 0.3$ ถึง 0.6 แสดงถึงการมีระดับความสัมพันธ์ปานกลาง และ r สูงกว่า 0.6 แสดงถึงการมีระดับความสัมพันธ์สูง (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2544)

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล กำหนดไว้ดังนี้ a แทน ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์รูปคะแนนดิบ b แทน ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ β แทน ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน R^2 แทน ค่าประสิทธิ์ภาพของการพยากรณ์จากสหสัมพันธ์พหุคูณ Adjust R^2 แทน ค่าประสิทธิ์ภาพการพยากรณ์ที่ปรับแล้ว ค่าการพยากรณ์รูปแบบการจัดการการเงินมีผลต่อความเสี่ยงด้าน

สภาพคล่องทางการเงินที่ของโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่เกิดขึ้นหลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ตัวแปรทั้งหมด 4 ตัว ได้แก่ X_1 คือ การวางแผนทางการเงิน X_2 คือ การจัดหาเงินทุน X_3 คือ การจัดสรรเงินทุน X_4 คือ การควบคุมทางการเงิน X_5 คือ การบริหารเงินสด X_6 คือ การบริหารเงินทุนหมุนเวียน

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี หลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่

1. ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี หลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) พบว่า สถานที่ตั้งของโรงแรมส่วนใหญ่ตั้งอยู่ที่ตำบลหน้าเมือง จำนวน 90 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.03 โดยมีลักษณะการจดทะเบียนประกอบธุรกิจเป็นบริษัทจำกัด จำนวน 94 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.41 ทุนจดทะเบียนของธุรกิจมีมูลค่า 11 - 20 ล้านบาท จำนวน 113 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.97 ส่วนใหญ่ ประกอบธุรกิจระยะเวลา มากกว่า 10 ปี จำนวน 101 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.83 ช่วงหลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) การดำเนินงานของกิจการส่วนใหญ่มีรายได้ลดลง จำนวน 190 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.52 และธุรกิจโรงแรมส่วนใหญ่อยู่ในมาตรฐานโรงแรมระดับ 4 ดาว จำนวน 185 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.79

2. รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจโรงแรมฯ หลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19)

2.1 ผลการศึกษารูปแบบการจัดการการเงิน การจัดการสภาพคล่องทางการเงิน และความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงินของธุรกิจโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี หลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) แสดงได้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลรูปแบบการจัดการการเงิน การจัดการสภาพคล่องทางการเงินและความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงินของธุรกิจโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี หลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19)

รูปแบบการจัดการการเงิน การจัดการสภาพคล่องทางการเงิน และความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงิน	\bar{x}	S.D.	ความหมาย
รูปแบบการจัดการการเงิน	4.12	.593	มาก
การวางแผนทางการเงิน	4.12	.716	มาก
การจัดหาเงินทุน	3.76	.787	มาก
การจัดสรรเงินทุน	4.25	.698	มาก
การควบคุมทางการเงิน	4.34	.675	มาก
การจัดการสภาพคล่องทางการเงิน	4.24	.663	มาก
ด้านการจัดการเงินสด	4.38	.690	มาก
ด้านการบริหารเงินทุนหมุนเวียน	4.11	.742	มาก
ความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงิน	3.92	.618	มาก
ความเสี่ยงในความขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียน	3.88	.762	มาก
ความเสี่ยงของแหล่งเงินทุน	3.56	.926	มาก
ความเสี่ยงของการได้มาและใช้ไปของเงินสด/เงินทุนหมุนเวียน	4.04	.677	มาก
ความเสี่ยงในการบริหารสภาพคล่อง	4.07	.679	มาก
ความเสี่ยงของผลการดำเนินงานด้านสภาพคล่อง	4.04	.679	มาก

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี หลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) มีรูปแบบการจัดการการเงินหลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ในภาพรวมระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = .593) โดยในด้านการควบคุมทางการเงินอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน.675) ในด้านการจัดสรรเงินทุนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = .698) ด้านการวางแผนทางการเงิน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = .716) ด้านการจัดหาเงินทุนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = .787) ตามลำดับ สำหรับการจัดการสภาพคล่องทางการเงินของธุรกิจโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีหลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) พบว่ามีการจัดการสภาพคล่องทางการเงินในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = .663) โดยด้านการจัดการเงินสดในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = .690) ในด้านการบริหารเงินทุนหมุนเวียนในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = .742) ตามลำดับ และในส่วนของความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงิน พบว่า ความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงินในภาพอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = .618) โดยความเสี่ยงในการบริหารสภาพคล่องอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = .679) ในความเสี่ยงของผลในการดำเนินงานด้านสภาพคล่องอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = .679) ความเสี่ยงของการได้มาและใช้ไปของเงินสด/เงินทุนหมุนเวียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = .677) ในความเสี่ยงในความขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = .762) และความเสี่ยงของแหล่งเงินกู้ยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$, S.D. = .926) ตามลำดับ

2.2 ผลการศึกษา รูปแบบการจัดการการเงินและการจัดการสภาพคล่องทางการเงินที่มีผลต่อความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงินของธุรกิจโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่เกิดขึ้นหลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) แสดงได้ดังตารางที่ 2 - 3

ตารางที่ 2 แสดงผลค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงิน กับรูปแบบการจัดการการเงินของโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่เกิดขึ้นหลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19)

ตัวแปร	Z	X ₁	X ₄
ความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงินที่ของโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่เกิดขึ้นหลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19)	1.000	.528**	.481**
X ₁ การวางแผนทางการเงิน		1.000	.732**
X ₄ การควบคุมทางการเงิน			1.000

** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงิน กับรูปแบบการจัดการการเงินของโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่เกิดขึ้นหลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พบว่า ความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงินที่ของโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่เกิดขึ้นหลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง กับรูปแบบการจัดการการเงินในด้านการวางแผนทางการเงิน (X₁ = .528) และด้านการควบคุมทางการเงิน (X₄ = .481) ของโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่เกิดขึ้นหลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19)

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนของตัวพยากรณ์ที่ดีที่ใช้ในการพยากรณ์รูปแบบการจัดการการเงินมีผลต่อความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงินของโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่เกิดขึ้นหลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19)

ปัจจัยพยากรณ์	R ²	Adjust R ²	a Constant	สัมประสิทธิ์การถดถอย		t	Sig
				b	β		
X ₂ การจัดหาเงินทุน	.377	.373	2.080	.487	.614	9.078	.000
X ₂ การจัดหาเงินทุน	.488	.480	.899	.416	.524	8.222	.000
X ₄ การควบคุมทางการเงิน				.333	.345	5.402	.000

**Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed)

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนในการเลือกตัวพยากรณ์ตัวแปรแรกเพื่อเข้าสู่สมการ ซึ่งมีค่าอำนาจการทำนาย (R²) เท่ากับ .377 ซึ่งหมายความว่า รูปแบบการจัดการการเงินด้านการจัดหาเงินทุน มีผลต่อความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงินที่ของโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่เกิดขึ้นหลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ได้ร้อยละ 37.70

ตัวพยากรณ์ตัวแปรที่ 2 ที่นำเข้าสู่สมการถดถอยพหุคูณ คือ การควบคุมทางการเงิน หลังจากเพิ่มตัวพยากรณ์ตัวแปรที่ 2 เข้าสู่สมการแล้ว มีผลให้ค่าอำนาจการทำนาย (R²) เท่ากับ .488 ซึ่งหมายความว่า รูปแบบการจัดการการเงินด้านการควบคุมทางการเงิน มีผลต่อความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงินที่ของโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่เกิดขึ้นหลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ได้ร้อยละ 48.80

การจัดการสภาพคล่องทางการเงินมีผลต่อความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงินที่ของโรงแรม ในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่เกิดขึ้นหลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) มีค่าการพยากรณ์การจัดการสภาพคล่องทางการเงินมีผลต่อความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงินที่ของโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่เกิดขึ้นหลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ตัวแปรทั้งหมด 2 ตัว ได้แก่ X₅ คือ การบริหารเงินสด และ X₆ คือ การบริหารเงินทุนหมุนเวียน แสดงได้ดังตารางที่ 4-5

ตารางที่ 4 แสดงผลค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงินกับการจัดการสภาพคล่องทางการเงินของโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่เกิดขึ้นหลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19)

ตัวแปร	Z	X ₅	X ₆
ความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงินที่ของโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่เกิดขึ้นหลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19)	1	.470**	.699**
X ₅ การบริหารเงินสด		1	.648**
X ₆ การบริหารเงินทุนหมุนเวียน			1

** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงินกับการจัดการสภาพคล่องทางการเงินของโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่เกิดขึ้นหลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พบว่า ความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงินที่ของโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่เกิดขึ้นหลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง (X₅ = .470) กับการจัดการสภาพคล่องทางการเงินในด้านการบริหารเงินสด ของโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่เกิดขึ้นหลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) และมีความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงินที่ของโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่เกิดขึ้นหลัง

สถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) มีความสัมพันธ์ในระดับสูง ($X_6 = .699$) กับการจัดการสภาพคล่องทางการเงินในด้านการบริหารเงินทุนหมุนเวียนของโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่เกิดขึ้นหลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19)

ตารางที่ 5 แสดงผลผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนของตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่ใช้ในการพยากรณ์การจัดการสภาพคล่องทางการเงินมีผลต่อความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงินที่ของโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่เกิดขึ้นหลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19)

ปัจจัยพยากรณ์	R ²	Adjust R ²	a Constant	สัมประสิทธิ์การถดถอย		T	Sig
				b	β		
X ₆ การบริหารเงินทุนหมุนเวียน	.489	.485	1.307	.631	.699	11.371	.000

** . Correlation is significant at the 0.05

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า ค่าการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนในการเลือกตัวพยากรณ์ตัวแปรแรกเพื่อเข้าสู่สมการ ซึ่งมีค่าอำนาจการทำนาย (R²) เท่ากับ .489 ซึ่งหมายความว่า การจัดการสภาพคล่องทางการเงินด้านการบริหารเงินทุนหมุนเวียนมีผลต่อความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงินที่ของโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่เกิดขึ้นหลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ได้ร้อยละ 48.90

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี หลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในรวมระดับมาก มีการจัดหาเงินทุน โดยการจัดหาเงินทุนจากเงินทุนของตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุมนา พูลผล ที่ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการด้านการเงินในผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ในเขตมรดกโลก จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภายใต้สถานการณ์ โรคระบาด COVID-19 (สุมนา พูลผล, 2566) พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในเขตมรดกโลก จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้รับผลกระทบเชิงลบจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวมีความเห็นว่าควรพึ่งพาตนเองก่อน รวมทั้งการปรับตัวในการดำเนินงาน นอกจากนี้ยังได้สอดคล้องกับงานวิจัยของภาณุมาศ สุยบางดำ และคณะ ที่ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจปัจจัยการปรับตัวของผู้ประกอบการที่มีต่อการดำเนินกิจการเพื่ออยู่รอดของธุรกิจ ภายใต้วิกฤตการณ์โรคระบาดโควิด 19 (ภาณุมาศ สุยบางดำ และคณะ, 2565) พบว่า การปรับตัวของผู้ประกอบการที่มีต่อการดำเนินกิจการเพื่ออยู่รอดของธุรกิจ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากและสอดคล้องกับงานวิจัยของ Foo, L. P. et al. ได้ศึกษาเรื่อง The impact of COVID-19 on tourism industry in Malaysia พบว่าผู้ประกอบการโรงแรมในประเทศมาเลเซียเน้นการปรับตัว โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้ขององค์กรและการฝึกอบรมภายใน เพื่อเพิ่มความสามารถในการให้บริการแบบยืดหยุ่น ช่วยให้ธุรกิจ สามารถตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าที่เปลี่ยนแปลงไปหลังโควิด (Foo, L. P. et al., 2020) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วราดร จีรภัทรานันต์ และศักดิ์ชัย เศรษฐ์อ่อนวัช ได้ศึกษาเรื่องการประเมินผลกระทบของธุรกิจโรงแรมและที่พักภายใต้วิกฤตการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 ในเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี พบว่า การปรับตัวหรือการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมขนาดกลางและขนาดย่อมมีผลต่อการรับมือผลกระทบจากการเกิดวิกฤตการณ์ COVID-19 ของเมืองพัทยาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (วราดร จีรภัทรานันต์ และศักดิ์ชัย เศรษฐ์อ่อนวัช, 2567)

ดังนั้น รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี หลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ได้สอดคล้องกับงานวิจัยอื่น ๆ ที่ศึกษาเกี่ยวกับการปรับตัวของธุรกิจท่องเที่ยวและโรงแรมทั้งในและต่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่แสดงให้เห็นถึงการพึ่งพาตนเองทางการเงิน การลด

ต้นทุนการดำเนินงาน และการพัฒนาระบบการบริหารจัดการทางการเงินเพื่อสร้างสภาพคล่องทางการเงินและความอยู่รอดของธุรกิจในช่วงวิกฤตนี้

การจัดการสภาพคล่องทางการเงินของธุรกิจโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี หลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ในภาพรวมมีการจัดการอยู่ในระดับมาก ทั้งด้านการจัดการเงินสดและด้านการบริหารเงินทุนหมุนเวียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สรทัต ศรีวิชชพงษ์ และดารณี เอื้อชนะจิต ที่ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารสภาพคล่องที่ส่งผลต่อความเติบโตของกิจการของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย พบว่า ในการบริหารสภาพคล่องและการบริหารเงินทุนหมุนเวียนที่ส่งผลต่อการเติบโตของกิจการอยู่ในระดับมาก (สรทัต ศรีวิชชพงษ์ และดารณี เอื้อชนะจิต, 2564) นอกจากนี้ยังได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ แพรลภา พจนารถ และณกมล จันทร์สม ที่ได้ศึกษาเรื่องการจัดการวิกฤตเพื่อความอยู่รอดของธุรกิจโรงแรมในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ภายใต้ภาวะวิกฤตโรคติดต่ออุบัติใหม่ พบว่า มีการกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมมีการกู้ยืมเงินเพื่อเพิ่มสภาพคล่องทางการเงิน และยังมีการใช้ทุนส่วนตัวและทุนของกิจการโดยผู้ประกอบการบางส่วนใช้เงินทุนของตนเองและของกิจการเพื่อสนับสนุนการดำเนินธุรกิจในช่วงเวลาที่รายได้ลดลงจากผลกระทบของการระบาด ทั้งนี้ การวิเคราะห์แนวทางในการบริหารจัดการวิกฤตในทั้งสามช่วงเวลากับความอยู่รอดของธุรกิจ และมีแนวทางกลยุทธ์การปรับตัวเพื่อความอยู่รอด (แพรลภา พจนารถ และณกมล จันทร์สม, 2566) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Wieczorek-Kosmala, M. ได้ศึกษาเรื่อง COVID-19 impact on the hospitality industry: Exploratory study of financial-slack-driven risk preparedness พบว่า ความสามารถของธุรกิจในอุตสาหกรรมบริการในการรับมือกับแรงกดดันด้านสภาพคล่องที่เกิดขึ้นหลังการระบาดของโควิด-19 จำเป็นต้องมีแผนงานซึ่งอาจช่วยป้องกันการล้มละลายในอุตสาหกรรมบริการได้ ทั้งนี้จากสถานการณ์ที่เกิดขึ้น (Wieczorek-Kosmala, M., 2021) ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wibin, A. & Yanti, Y. ได้ศึกษาเรื่อง Determinants of Financial Distress During COVID-19 พบว่า อัตราส่วนหนี้สินมีผลต่อภาวะวิกฤติทางการเงิน ในขณะที่สภาพคล่อง ความสามารถในการทำกำไร การเติบโตของยอดขาย และประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ไม่มีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อภาวะวิกฤติทางการเงิน (Wibin, A. & Yanti, Y., 2023)

ดังนั้น การจัดการสภาพคล่องทางการเงินที่มีประสิทธิภาพเป็นกลยุทธ์สำคัญที่ช่วยให้ธุรกิจโรงแรมในอำเภอเกาะสมุยสามารถอยู่รอดได้ในช่วงวิกฤตโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) โดยสอดคล้องกับผลการศึกษาจากงานวิจัยทั้งในบริบทของประเทศไทยและต่างประเทศ ทั้งนี้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาแผนการจัดการสภาพคล่องทางการเงินที่ยืดหยุ่นและปรับตัวได้

รูปแบบการจัดการการเงินและการจัดการสภาพคล่องทางการเงินมีผลต่อความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงินของธุรกิจโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่เกิดขึ้นหลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) สรุปได้ดังนี้ ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงิน ได้แก่ ปัจจัยในรูปแบบการจัดการการเงินด้านการจัดหาเงินทุนและด้านการควบคุมทางการเงิน และการจัดการสภาพคล่องทางการเงินด้านการบริหารเงินทุนหมุนเวียน มีผลต่อความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงินที่ของโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่เกิดขึ้นหลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศนัย ชัตติยวงษ์ และคณะ ได้ศึกษาเรื่องความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงินที่มีผลกระทบต่อพัฒนาศักยภาพของธุรกิจ SMEs ในเขตเศรษฐกิจการค้าชายแดนภาคตะวันออกจังหวัดสระแก้ว และจันทบุรี พบว่า ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ความเสี่ยงด้านสภาพคล่องที่มีผลกระทบต่อพัฒนาศักยภาพของธุรกิจ SMEs ในเขตเศรษฐกิจการค้าชายแดนภาคตะวันออกจังหวัดสระแก้วและจันทบุรีโดยภาพรวม ซึ่งมี 3 ปัจจัยหลัก คือ 1) ศักยภาพทางการเงินของธุรกิจ SMEs 2) ศักยภาพทางการเงินด้านสภาพคล่องเกี่ยวกับเงินสด/เงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินงาน 3) ความผันผวนทางเศรษฐกิจในเขตการค้าชายแดนที่มีผลต่อรายได้ค่าใช้จ่าย และเงินทุนหมุนเวียน นอกจากนี้

ปัจจัยข้างต้นยังพบอีกว่าปัจจัยในส่วนการจัดการสภาพคล่องทางการเงินด้านการบริหารเงินทุนหมุนเวียนมีผลต่อความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงินที่ของโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี หลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) และได้ศึกษาเรื่องค่าการพยากรณ์ความเสี่ยงด้านสภาพคล่องที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาศักยภาพของธุรกิจ SMEs จังหวัดสระแก้ว มี 2 ปัจจัยหลัก คือ 1) ศักยภาพทางการเงินของธุรกิจ SMEs 2) ศักยภาพในการบริหารเงินทุนหมุนเวียน และค่าการพยากรณ์ความเสี่ยงด้านสภาพคล่องที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาศักยภาพของธุรกิจ SMEs จังหวัดจันทบุรี มี 2 ปัจจัยหลัก คือ 1) ศักยภาพทางการเงินด้านสภาพคล่องเกี่ยวกับเงินสด/เงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินงาน 2) ความผันผวนทางเศรษฐกิจในเขตการค้าชายแดนที่มีผลต่อรายได้ค่าใช้จ่าย และเงินทุนหมุนเวียน (ทัศนัย ชัตติยวงษ์ และคณะ, 2562) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ มัตติมา กรงเต็น และกัลยาภรณ์ ปานมะเริง ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาระดับความคิดเห็นของการบริหารความเสี่ยง การควบคุมภายในและการตรวจสอบภายในที่ส่งผลต่อลดความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง พบว่า การให้ความสำคัญต่อการกำกับดูแลติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่องเพื่อลดความเสี่ยงด้านสภาพคล่องส่งผลต่อการดำเนินงานและสามารถสร้างมูลค่ากิจการเพิ่มขึ้นได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน (มัตติมา กรงเต็น และกัลยาภรณ์ ปานมะเริง, 2565) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไกล้ฉัตร บูชาธรรม ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาการรับมือของผู้ประกอบกิจการที่พักและโรงแรมเนื่องจากวิกฤตโรคระบาดโควิด-19 กรณีศึกษาโรงแรมห้าดาวและสามดาวในพัทยา จังหวัดชลบุรีธุรกิจโรงแรมและที่พักในเมืองพัทยา พบว่า ประเด็นสำคัญที่ทำให้โรงแรมระดับห้าดาวรับมือได้ดีกว่าโรงแรมระดับสามดาว คือ การวางแผนและการควบคุม ทั้งนี้ การแพร่ระบาดของโควิด-19 ส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรงต่อธุรกิจทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอุตสาหกรรมโรงแรมซึ่งได้รับผลกระทบหนักที่สุด ซึ่งมีผลต่อสภาพคล่องและความสามารถในการทำกำไรของบริษัทโรงแรมขนาดใหญ่ห้าแห่งระดับโลก (ไกล้ฉัตร บูชาธรรม, 2564) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Radivojević, V. et al. ได้ศึกษาเรื่อง Quantifying the financial impact of COVID-19 on the largest global companies in the hotel industry พบว่า ในช่วงการระบาดใหญ่ โรงแรมให้ความสำคัญกับการรักษาสภาพคล่องมากกว่าการสร้างผลกำไร (Radivojević, V. et al., 2023)

ดังนั้น รูปแบบการจัดการการเงินและสภาพคล่องมีผลต่อความเสี่ยงด้านสภาพคล่องของโรงแรมในเกาะสมุย หลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) สอดคล้องกับผลการศึกษาจากงานวิจัยที่อ้างอิงทั้งในบริบทของประเทศไทยและต่างประเทศ โดยมีปัจจัยที่สำคัญ ได้แก่ การจัดหาเงินทุน การควบคุมค่าใช้จ่าย และการบริหารเงินทุนหมุนเวียน ทั้งนี้ การประเมินความเสี่ยงอย่างต่อเนื่องจะเป็นกุญแจสำคัญในการรับมือวิกฤตได้ในอนาคต

องค์ความรู้ใหม่

จากผลการวิจัยเรื่องนี้ ได้พบองค์ความรู้ใหม่ ได้แก่

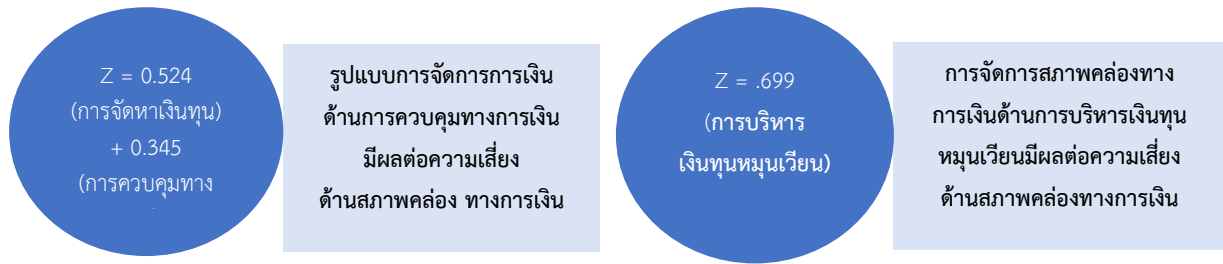
1. โมเดลทางคณิตศาสตร์เพื่อทำนายรูปแบบการจัดการการเงินมีผลต่อความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงินที่ของโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่เกิดขึ้นหลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ได้ตั้งสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานต่อไปนี้

$$Z = 0.524 (\text{การจัดหาเงินทุน}) + 0.345 (\text{การควบคุมทางการเงิน})$$

2. โมเดลทางคณิตศาสตร์เพื่อทำนายการจัดการสภาพคล่องทางการเงินมีผลต่อความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงินที่ของโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่เกิดขึ้นหลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ได้ตั้งสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานต่อไปนี้

$$Z = .699 (\text{การบริหารเงินทุนหมุนเวียน})$$

สามารถเขียนเป็นรูปโมเดลได้ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แสดงรูปแบบการจัดการการเงินด้านการควบคุมทางการเงิน และการจัดการสภาพคล่องทางการเงินด้านการบริหารเงินทุนหมุนเวียนมีผลต่อความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงิน

สรุปและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องนี้ สรุปได้ว่า 1) ส่วนใหญ่เป็นโรงแรมมีพื้นที่ตั้งอยู่ที่ตำบลหน้าเมือง มีการจดทะเบียนประกอบธุรกิจ เป็นบริษัทจำกัด ทุนจดทะเบียนของธุรกิจมีมูลค่า 11 - 20 ล้านบาท ระยะเวลาการประกอบธุรกิจมากกว่า 10 ปี หลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) การดำเนินงานของกิจการส่วนใหญ่มีรายได้ลดลง และธุรกิจโรงแรมอยู่ในมาตรฐานโรงแรมระดับ 4 ดาว และ 2) รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่เกิดขึ้นหลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนรูปแบบการจัดการการเงินและการจัดการสภาพคล่องทางการเงินมีผลต่อความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงินของโรงแรมนอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่เกิดขึ้นหลังสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) สรุปได้ดังนี้ 1) ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงินของธุรกิจโรงแรม ได้แก่ ปัจจัยในรูปแบบการจัดการการเงินด้านการจัดหาเงินทุนและด้านการควบคุมทางการเงิน และการจัดการสภาพคล่องทางการเงินด้านการบริหารเงินทุนหมุนเวียน มีผลต่อความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงินที่ของโรงแรม จึงมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1) ธุรกิจโรงแรมจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการให้ความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการด้านการเงินและการบริหารเงินทุนหมุนเวียนเพื่อรองรับในสถานการณ์ที่ไม่อาจคาดเดาได้ รวมถึงให้แนวทางในการจัดการกับความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้การสนับสนุน ฟื้นฟู กำหนดมาตรการช่วยเหลือทางการเงินสำหรับธุรกิจโรงแรมที่ได้รับผลกระทบรวมถึงให้ความสำคัญกับปัญหาที่แตกต่างกันในปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยอาจให้การสนับสนุนจากสถาบันการเงินต่าง ๆ เพื่อการจัดการสภาพคล่องทางการเงิน ซึ่งควรให้ความสำคัญกับการพิจารณาความสามารถในการดำเนินงานและการบริหารจัดการในทางธุรกิจและสนับสนุนวงเงินทุนหมุนเวียนในลักษณะต่าง ๆ

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจากกลุ่มตัวอย่างจากธุรกิจโรงแรมระดับ 3 ดาวและโรงแรมระดับ 4 ดาว ในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลในด้านต่าง ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการวิจัยนี้ นอกจากนั้นงานวิจัยฉบับนี้เกิดขึ้นจากการส่งเสริมการวิจัยจากสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ประจำปีงบประมาณ 2566 ภายใต้การกำกับดูแลจากคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ที่ต้องการสนับสนุนให้อาจารย์ได้ดำเนินงานทำวิจัยเพื่อให้มีผลงานวิจัยอันเป็นการสร้างองค์ความรู้ในทางวิชาการจึงขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

- กวิณภพ สายเพ็ชร. (2564). โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา-2019 (COVID-19) กับโอกาสในการปรับตัวทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมโรงแรมของประเทศไทย. วารสารวิทยาการจัดการปริทัศน์, 23(1), 207-219.
- กาญจนา จันทราชิต และคณะ. (2565). การท่องเที่ยวไทยฟื้นตัวแล้วหรือยัง? เรียกใช้เมื่อ 10 กันยายน 2565 จาก <http://www.fpojjournal.com/thai-tourism-situation/>
- ไกล่ฉัตร บูชาธรรม. (2564). การศึกษาการรับมือของผู้ประกอบกิจการที่พักและโรงแรมเนื่องจากวิกฤตโรคระบาดโควิด-19 กรณีศึกษาโรงแรมห้าดาวและสามดาวในพญา จังหวัดชลบุรี. ใน สารนิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต สาขาการจัดการ. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชูศรี วงศ์รัตน. (2544). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: เทพเนรมิตการพิมพ์.
- ทัศนัย ชัดดีวงษ์ และคณะ. (2562). ความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงินที่มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพและศักยภาพของธุรกิจ SMEs ในเขตเศรษฐกิจการค้าชายแดนภาคตะวันออกเฉียงเหนือจังหวัดจันทบุรี. วารสารวิจัย รำไพพรรณี, 13(3), 130-139.
- บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว. (2535). การอ้างอิงประชากรเมื่อใช้เครื่องมือ แบบมาตรา ส่วนประมาณค่า กับกลุ่มตัวอย่าง. วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 3(1), 22-25.
- แพรลฎา พจนารถ และณกมล จันท์สม. (2566). การจัดการวิกฤตเพื่อความอยู่รอดของธุรกิจโรงแรมในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ภายใต้ภาวะวิกฤตโรคติดต่ออุบัติใหม่ไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19). วารสารรัชต์ภาคย์, 17(53), 155-171.
- ภาณุมาศ สุธบางดำ และคณะ. (2565). การวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงสำรวจปัจจัยการปรับตัวของผู้ประกอบการที่มีต่อการดำเนินกิจการเพื่อความอยู่รอดของธุรกิจ ภายใต้วิกฤตการณ์โรคระบาดโควิด 19. วารสารมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธนบุรี, 16(3), 48-57.
- ภูมิพัฒน์ ฉายา และคณะ. (2565). กลยุทธ์การจัดการธุรกิจโรงแรมขนาดเล็ก ในสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19. วารสารศิลปศาสตร์ มทร.ธัญบุรี, 3(2), 24-34 .
- มัตริมา กรงเต้น และกัลยาภรณ์ ปานมะเริง. (2565). การศึกษาระดับความคิดเห็นของการบริหารความเสี่ยง การควบคุมภายในและการตรวจสอบภายในที่ส่งผลต่อลดความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง ผลการดำเนินงาน และมูลค่ากิจการของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วารสารศิลปการจัดการ, 6(3), 1315-1330.
- รัชนี อภิชัย. (2562). การวิเคราะห์การเงินและการลงทุน. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วราดร จีรภัทรานันต์ และศักดิ์ชัย เศรษฐ์อ่อนวัช. (2567). การประเมินผลกระทบของธุรกิจโรงแรมและที่พักภายใต้วิกฤตการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 ในเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี. วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์, 10(5), 194-205.
- สรทัต ศรีวิซพงษ์ และดารณี เอื้อชนะจิต. (2564). การบริหารสภาพคล่องที่ส่งผลต่อความเติบโตของกิจการของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย. วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์, 8(11), 232-243.
- สุนา พูลผล. (2566). การจัดการด้านการเงินในผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในเขตมรดกโลก จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภายใต้สถานการณ์โรคระบาด COVID-19. Procedia of Multidisciplinary Research, 1(10), 17-17.
- Almeida, H. et al. (2004). The Cash Flow Sensitivity of Cash. The Journal of Finance, 59(4), 1777-1804.
- Cronbach, L. J. (1951). Coefficient alpha and the internal structure of tests. Psychometrika, 16(3), 297-334.

- Foo, L. P. et al. (2020). The impact of COVID-19 on tourism industry in Malaysia. *Current Issues in Tourism*, 24(19), 2735-2739.
- Radivojević, V. et al. (2023). Quantifying the financial impact of COVID-19 on the largest global companies in the hotel industry. *Menadzment u hotelijerstvu i turizmu*, 11(1), 165-176.
- Wibin, A. & Yanti, Y. (2023). Determinants of financial distress during COVID-19. *International Journal of Application on Economics and Business*, 1(1), 643-651.
- Wieczorek-Kosmala, M. (2021). COVID-19 impact on the hospitality industry: Exploratory study of financial-slack-driven risk preparedness. *International Journal of Hospitality Management*, 94(1), 1-14.